

5. Мясоедова Л.В. Positionирование экономического управления в общей системе управления предприятием. Модернизация экономики и эффективность управления социально-экономическим развитием : сб. науч. статей по материалам 2-й междунар. конф., 14-15 мая 2010 г., г. Новочеркасск / Юж.-Рос. гос. техн. ун-т (НПИ). Новочеркасск : ЮРГТУ (НПИ). С. 209-210.

Комарницька Г.О.

к.е.н.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

Враховуючи низький рівень можливостей бюджетного фінансування чималої кількості важливих суспільних проектів основним джерелом їхнього фінансування повинні бути саме кошти приватного бізнесу. З огляду на це на загальнодержавному, регіональному чи муніципальному рівнях мають застосовуватися дієві важелі активізування державно-приватного партнерства в умовах розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності.

Як свідчить практика, державно-приватне партнерство є нерідко єдиним можливим шляхом залучення інвестицій у певні суспільно значимі проекти державного сектору з боку приватного. Як свідчить досвід економічно розвинутих країн, саме завдяки такому партнерству низка проектів мають змогу дійсно реалізуватись, а не залишатись в планах органу державної влади. Можливість отримати приватні інвестиції в умовах істотної обмеженості потрібних ресурсів є однією з ключових переваг зацікавленості державного партнера в ініціативах державно-приватного характеру.

Вивчення теорії і практики, а також результати виконаних досліджень дають змогу виокремити основні причини низького рівня розвитку державно-приватного партнерства в Україні в умовах сьогодення, зокрема:

- низький рівень зацікавленості органів державної влади в підвищенні ефективності своєї діяльності, перш за все щодо реалізації інвестиційних проектів;
- низький рівень обізнаності органів державної влади та бізнесу щодо можливості використання переваг державно-приватного партнерства;
- нестабільність політичної ситуації в Україні та наявність чималих політичних ризиків;
- відсутність стратегічних орієнтирів використання державно-приватного партнерства для розвитку громади (на загальнодержавному, регіональному чи муніципальному рівнях);
- низький рівень прозорості ухвалення рішень на різних етапах реалізації проектів державно-приватного партнерства;
- низький рівень взаємної довіри державних і приватних партнерів в межах реалізації проектів державно-приватного партнерства;
- нерозвинутість та багато в чому суперечливість нормативно-правової бази, що регламентує процеси державно-приватного партнерства;
- низький рівень координування дій у сфері державно-приватного партнерства за усією вертикаллю влади (міністерства, місцеві громади, органи виконавчої влади на місцях, обласна влада, територіальні громади тощо);
- низький рівень компетентності посадових осіб органів державної влади та бізнесу у сфері управління процесами державно-приватного партнерства тощо.

Сьогодні перед керівниками органів державної влади постає важливе завдання активізування державно-приватного партнерства. Для цього слід зробити чимало, наприклад, пропагувати інноваційну складову як ключову стратегічну прерогативу, на конкретних прикладах доводити необхідність безперервного навчання державно-приватному партнерству, набувати нового досвіду командної роботи у проектах, сприяти мобільності персоналу з метою підвищення його компетентності в сфері державно-приватного партнерства, розробляти власну систему діагностики, оцінювання й аналізування ідей, які можуть бути реалізовані з використанням інструментарію державно-приватного партнерства тощо.